

Gedreun en gekletter

KUNST Prisoners of Love

‘Het is de liefde voor onze zaak die ons in staat stelt vrij te zijn.’ Het is een van de vele reflecties die zijn opgenomen in de multimediale installatie van het kunstenaarsduo Basel Abbas en Ruanne Abou-Rahme (beiden geboren in Ramallah, 1983). Volgens hun inmiddels kenmerkende manier van presenteren bestaat ook deze installatie uit meerdere projecties op de muur, op panelen van verschillende grootte en op banners van voile. *Prisoners of Love: Until the Sun of Freedom* verzamelt verhalen en getuigenissen van Palestijnse verzetsstrijders in Israëlische gevangenissen (*I wish you were a ruin, Damun Prison*).

De titel is ontleend aan een gedicht van de Palestijnse dichter Samih al-Qasim, *Enemy of the Sun*, dat, volgens de zaaltekst, ten onrechte werd toegeschreven aan Black Panther-leider George Jackson, maar daarmee dus wel de transhistorische verbondenheid van verzetsbewegingen laat zien. *And to the last pulse in my veins/ I shall resist –/ resist, and resist.* Dit werk wordt door Abbas en Abou-Rahme opgevat als een ‘voortdurend studieproces’ met de intentie om te leren van voorgangers – voorgangers in het Palestijnse verzet tegen de Israëlische bezetting en genocide.

Vanwege een achtergrond in de dance-scene speelt geluid altijd een belangrijke rol bij Abba en Abou-Rahme, en ook hier is het geluid zeer emotioneel geladen: van onderdrukkend gedreun en gekletter, een atmosferische omgeving voor de haast abstracte beelden van hekwerk, van distels in negatief, tot zeer indringende liederen die vrouwen elkaar vanuit hun cellen toezongen.

De film is opgebouwd uit beelden van mensen, van landschappen – zowel met begroeiing als met gebouwen (snelweg, muur, stad) – en dus ook

nog de wat abstractere beelden, ofwel in negatief, ofwel felgekleurd. In het Engels en Arabisch zijn er teksten die meanderen tussen essayistisch, poëtisch, activistisch en getuigenis. De mensen die in beeld komen zijn autonoom; het is duidelijk dat ze in het vertrouwen en in de waardigheid van het onderlinge begrip van hun strijd hun woord kunnen doen.

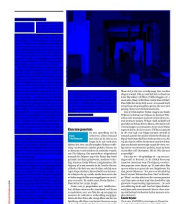
Een terugkerend motief is de weerbarstigheid van de distel en van opereren vanuit een ‘gebrek’; in het ‘negatieve’ van de gevangenis worden de voorwaarden en mogelijkheden onderzocht om vrijheid te bewerkstelligen. In een afgebakende ruimte zijn er diagonaal geplaatste panelen te zien met tekeningen, wit op zwart papier, abstracte kleurcomposities. Op de achterkant uitgeprinte tekstdocumenten, niet mooi gemaakt, met korte verslagen en observaties van de afgelopen twee jaar. Ik wil er niet los uit citeren. Het is een opgave om voorbij bepaalde representatie te komen, te moeten vechten: slachtoffers maar niet louter ‘slachtoffers’, veerkrachtig, maar niet louter ‘veerkracht’.

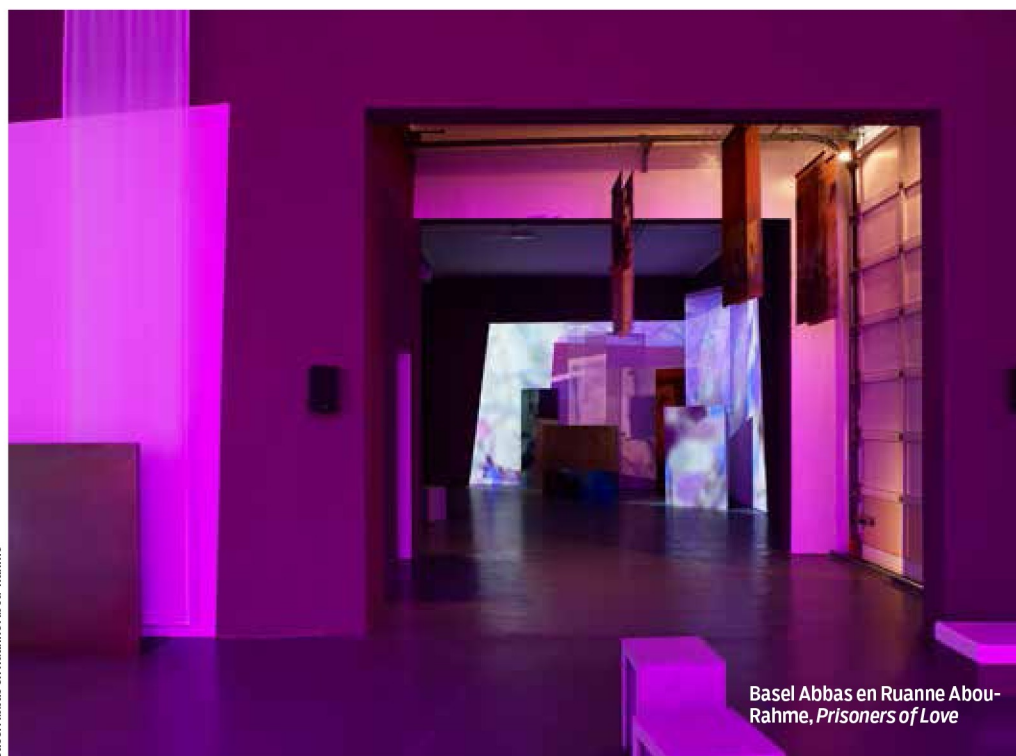
Dit nieuwe werk werd gemaakt in het kader van de reeks Call & Response van Kunstinstituut

Melly, waar afzonderlijke tentoonstellingen telkens gelijktijdig plaatsvinden, van kunstenaars wier werk met elkaar ‘resoneert’ en die zich ‘verhouden tot geopolitieke vraagstukken’. Het heeft een overweldigende installatie opgeleverd, die een document, gedicht, sonische compositie, film, getuigenverslag, archief, verzetsactie ineen is.

Fabienne Rachmadiev

T/m 27 september, Kunstinstituut Melly, Rotterdam, kunstinstituutmelly.nl

Basel Abbas en Ruanne Abou-Rahme

Basel Abbas en Ruanne Abou-Rahme, *Prisoners of Love*